

QUINN EN AARON WORLD

Met illustraties van Chemène de Heus

Witte Leeuw / Amsterdam

WIE IS WIE?

Wij zijn Quinn en Aaron en je kent ons misschien wel van onze video's op YouTube, Instagram en TikTok. We maken grappige video's om jou elke dag te laten lachen, omdat de wereld leuker is met een glimlach.

Ik ben Chantal, de slimste meid die je ooit gaat kennen en de uitvinder van $1+1=3!$

Ik ben Karen. HEB JIJ JE KAMER AL OPGERUIMD? Ja, dan mag je een snoepje. Maar wel eentje zonder suiker. Het is niet makkelijk om zo'n perfecte moeder te zijn.

Ik ben Max, de jongere broer van Quinn en Aaron. Sommige mensen vinden mij een oplichter, andere een geniale zakenman.

Dit is onze lieve, fantastische, leuke oma! We houden van haar... en haar appeltaarten.

Ik ben de vader van Quinn en Aaron. Als je mij dik vindt, heb je een bril nodig. Ik heb het lichaam van een jonge god. Eigenlijk ben ik topsporter, want ik heb het wereldrecord in bed liggen.

Ik ben Marvin. Ik ken tot honderd getallen van PI uit mijn hoofd: 3,14151kWordGepest.

Ik ben Lana en ik ben de meisjesnerd. Ik heb geen persoonlijkheid naast dat ik slecht tegen mijn verlies kan.

Ik ben Bram Boterham. Ik zag laatst je mama een boterham eten, en wat was dat brood dik.

Ik ben Sjaak. Eh, hallo? Is hier ook nog ruimte voor mij?! O, ik pas niet meer op de pagina, drommels...

EEN R-A-M-P

‘Wat zijn jouw ideeën voor de **surpriseparty** voor oma? Ze is al over drie weken jarig en we moeten nog veel regelen.’ Quinn stoot Aaron aan, die naast hem loopt en op zijn telefoon kijkt.

Quinn kan hem nog net op tijd wegtrekken voor een vrouw op een opgevoerde elektrische fiets. ‘Altijd die ouderen op elektrische fietsen! Ik zweer het je, ik ga haar naam FBI’ en op Facebook en ervoor zorgen dat ze nooit meer **CANDY CRUSH** kan spelen.’

‘Anders zetten we een gigagrote omapop in de tuin, dan wordt oma helemaal gek,’ zegt Aaron enthousiast. Hij heeft de elektrische fiets niet eens gezien.

Quinn fronsst zijn wenkbrauwen. ‘Dat doe je als iemand 50 wordt, niet op een 75e **verjaardag**.’

‘En dan zetten we daar een net zo grote Jojopop naast,’ gaat Aaron onverstoord verder. ‘En dan doen we Jojo nog een ballet pakje aan, of een ridderpak of zo, dat is toch geniaal?’

We gaan er sowieso een super-feest mét dresscode van maken!’

Quinn lacht. ‘Oké, maar als we twee gigagrote poppen in oma’s tuin zetten, is de verrassing er wel een beetje af. Dan weet ze meteen dat we iets georganiseerd hebben.’

‘Hmm...’ Aaron draait zich weer om en denkt na. ‘Ik weet het!’ zegt hij. ‘We vragen pap en mam

om oma te misleiden en haar via de achterdeur naar binnen te brengen. Dan heeft ze de pop en de schattig aangeklede Jojo nog niet gezien en kunnen we haar eerst verrassen!’ Zijn ogen twinkelen. Aaron leeft altijd helemaal op als hij los mag gaan met ideeën. ‘Als oma maar geen hartaanval krijgt van de verrassing!’ zegt Quinn.

Aaron slaat een arm om Quinn heen. ‘Jij denkt altijd in problemen. Maar geloof

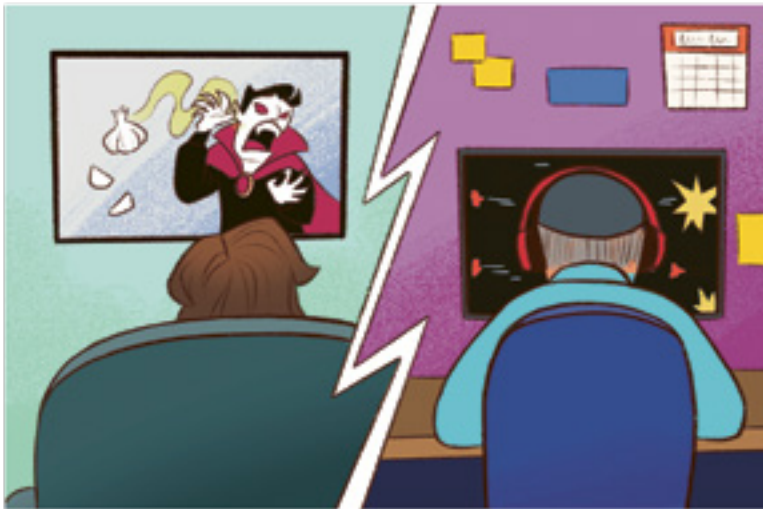

me, dit wordt **fantastisch**. Oma krijgt het allermooiste feestje! Dat verdient ze.'

Quinn knikt en steekt de sleutel in het slot van de voordeur. 'Laten we pap en mam meteen vragen of ze mee willen doen.'

Aaron schopt zijn schoenen uit op de **deurmat** en loopt meteen door de woonkamer in. 'Pap, mam?'

Quinn loopt achter hem aan. Hij kijkt verbaasd op als hij zijn ouders naast elkaar op de bank ziet zitten. Het was hem opgevallen dat ze elkaar de laatste tijd ontliepen. Hij kan zich niet eens herinneren wanneer hij zijn ouders voor het laatst naast elkaar op de bank heeft zien zitten. Mama vult haar avonden met slechte **vampier-series**, en papa met boven heel erg luid **gamen**. Dat

tweede is vaak positief, want dat geeft Quinn en Aaron een goed excuus om zelf langer op de tablet te zitten.

Quinn draait zich om naar de **tv**, maar die staat niet eens aan. Wat waren ze dan aan het doen? Dan herinnert hij zich dat ze naar de winkel zouden gaan om een nieuwe tv te kopen.

‘Wauw!’ roept Aaron. ‘Is dit hem geworden? Zo’n **GROOT SCHERM** heb ik nog nooit gezien!’

Halverwege de kamer staat een megagrote doos. Dan ziet Quinn dat er **nóg** een doos staat.

‘Wacht eens even...’ Aaron bekijkt de tweede doos. ‘Hebben jullie **twéé** tv’s gekocht?’

Quinn loopt ook naar de dozen.

‘Dat is **fantastisch!**’ roept Aaron.

‘Die kan dan mooi op mijn kamer.’

‘Leuk geprobeerd,’ zegt Quinn, ‘maar ik denk dat hij beter op **míjn** kamer staat.’

Aaron schudt zijn hoofd. ‘De tv is **grijs** en mijn muren zijn wit, dus dat staat mooi.’

Quinn rolt met zijn ogen. ‘Alle muren in het huis zijn wit, Aaron!’

‘Ja, dus hij past **perfect** bij mij,’ zegt Aaron met een grijns.

‘Stil eens, jongens,’ onderbreekt papa hen. ‘De tv’s zijn niet voor jullie kamers. De ene tv is voor mij, en de andere voor jullie moeder.’

Quinn krijgt een naar gevoel in zijn buik. Er is iets mis.

‘Komen jullie even zitten?’ vraagt hun moeder.

Quinn slikt.

Aaron heeft nog steeds niets door en maakt een foto van de doos. ‘Ik ga dit in de groepsapp sturen. Vanavond **filmavond!**’

‘Aaron,’ is alles wat hun vader zegt.

Nu kijkt Aaron wel op. ‘Huh, wat is er?’ Langzaam loopt hij weg bij de dozen en hij gaat op een stoel naast Quinn zitten. ‘Wat is er aan de hand?’

Quinn kijkt van zijn vader naar zijn moeder en probeert iets van hun **gezichten** af te lezen. Zijn vader wrijft met zijn handen over zijn bovenbenen en kijkt steeds naar de grond, alsof hij daar een gat in zou willen branden om in te **verdwijnen**.

‘We willen iets met jullie bespreken,’ zegt hun moeder uiteindelijk.

‘Over de tv’s? Die ene mag ik wel, toch?!’ vraagt Aaron. Hij stoot Quinn aan en lacht.

Maar Quinn kan helemaal niet meer lachen. De sfeer in de kamer lijkt wel bevroren. De laatste keer dat dit gebeurde, was toen hun hond **ciska** naar de hondenhemel was gevlogen.

‘Jullie vader en ik...’ begint zijn moeder.

Aaron laat zijn arm zakken en lijkt nu ook te begrijpen dat dit geen gezellig gesprek gaat worden.

‘We denken er al een tijdje aan en we hebben dit weekend de knoop doorgehakt...’ Hun moeder praat heel langzaam, alsof ze over elk woord nadenkt.

‘**We gaan uit elkaar,**’ zegt hun vader dan.

Quinn heeft het gevoel alsof de grond onder hem verdwijnt en hij in een soort eindeloze tunnel in de diepte stort.

‘Uit elkaar?’ stamelt Aaron. ‘**S-Scheiden?**’

Hun moeder knikt.

Heel even is het stil. Maar het is een oorverdovende **STILTE**. Aarons knieën trillen en Quinns oren suizen.

‘Jullie weten dat het al een tijdje niet lekker gaat tussen ons en we denken dat het voor iedereen beter is als we elk ons eigen **plekje** gaan zoeken,’ legt hun moeder uit.

‘En dus ook een eigen tv,’ voegt hun vader eraan toe.

Quinn hoort wel wat ze zeggen, maar zijn gedachten spinnen door elkaar. Die van Aaron waarschijnlijk ook,

bedenkt Quinn, maar hij denkt ongetwijfeld ook aan de hoeveelheid **chips** die hij kan eten bij papa als mama er niet is om 'nee' te zeggen.

Quinn verslikt zich en hoest tot zijn gezicht helemaal rood aanloopt. 'Is dit een grap?' vraagt hij als hij eindelijk op adem is gekomen. 'Hebben jullie dit gefilmd? Helpen jullie ons met een nieuwe YouTube-video? Grap-pig! Waar is de camera?'

Hun moeder schudt haar hoofd. 'Nee, Quinn. We maken **GEEN GRAPJE**. Dit is beter voor iedereen.'

'Voor iedereen?' Quinn staat op. 'Hoe is dit beter voor ons? Een gezin hoort toch bij elkaar te zijn, dat is toch het beste voor iedereen? Dat is hoe het hoort!'

Aaron slikt. 'Enne, wij? Waar gaan wij heen?'

Hun **ouders** kijken elkaar niet aan. Hun vader kijkt nog steeds naar de grond en het is hun moeder die uiteindelijk haar mond opendoet. 'Quinn komt bij mij wonen en Aaron bij jullie vader.'

Aaron kijkt Quinn grijnzend aan en zegt: 'Haha! Ik krijg het huis met de chipjes, Quinn. Lekker voor je!' Maar even later daalt het besef ook bij hem in. Hij kijkt Quinn met grote ogen aan. 'Wacht eens even... Niet alleen papa en mama gaan uit elkaar... maar wij ook?! Dit is... een **RAMP!**'

EEN EENZAME EENLING

Een week later

Aaron schopt tegen de stapel verhuisdozen in zijn kamer. De bovenste doos wankelt en klettert op de grond. Een tsunami aan spullen rolt door de kamer. Een koptelefoon

valt op zijn voet.

Het is die van Quinn. Aaron

pakt het ding op en knijpt in de ronding.

Vroeger kon hij gewoon een deur verder lopen om het terug te geven. Nu woont Quinn vijftig kilometer verderop en moet Aaron eerst drie bussen pakken om hem te kunnen zien.

Vroeger zagen ze elkaar bijna de hele dag en deelden ze alles, zelfs hun **scheten**. Nu is alles anders. Aaron had nooit gedacht dit toe te geven, omdat hij Quinn ook vaak irritant vindt, maar hij mist zijn broer vreselijk.

Zuchtend laat Aaron zich op zijn bed vallen. Hij moet eigenlijk nog van alles regelen voor de surpriseparty voor oma. Maar zijn hoofd staat nu helemaal niet naar een feestje.

Aarons ringtone klinkt door de kamer. Hij rolt op zijn buik om het ding uit zijn kontzak te vissen.

‘Oma?’ Verbaasd neemt hij op.

‘Dag lieverd.’

Er verschijnt een kleine glimlach op Aarons gezicht. Oma’s stem lijkt alle problemen uit zijn hoofd te verjagen.

‘Hé, ik zat net even naar jullie laatste video te kijken, maar... die klopt volgens mij niet helemaal,’ zegt oma.

Aaron grijnst nog breder. ‘Oma, dat is juist de grap. Het hoort dat...’

‘Nee, dat weet ik,’ onderbreekt oma hem. ‘Ik heb die video al honderd keer gezien, maar nu... nu gaat hij opeens anders.’

Aaron steunt met zijn hoofd op zijn handen. ‘Dat kan niet oma, misschien moet u uw bril opzetten. Video’s kunnen niet opeens veranderen, hè?’

‘Aaron, kijk zelf dan eens, het is echt heel gek!’ Oma’s stem klinkt bezorgd.

Aaron draait op zijn rug. ‘Ik ga zo kijken. Nu ik u toch

spreek, heeft u nog wensen voor uw **verjaardag?**

Het is even stil aan de andere kant van de lijn. 'Ik hoef niks meer, jongen. Als je zo oud bent als ik, dan heb je alles al.'

Aaron staart naar het plafond. Dit antwoord had hij verwacht. Oma zegt elk jaar hetzelfde. 'Oké, een **boekenbon** dan maar?' zegt hij lachend. 'Of iets wat we samen kunnen doen?'

'Dat is altijd leuk, iets met jou en je broer, gelukkiger kun je me niet maken. Misschien een **MUSEUM-BEZOEK?**' antwoordt oma.

Aaron knikt. 'Oké.'

'Maar lieverd, maak je nou niet te druk om mijn verjaardag. Jullie zijn voor mij het grootste cadeau, dat is genoeg, echt waar!'

Aaron zegt niks. Oma wordt 75. Ze verdient een **groot** feest. Ze staat altijd voor hem en Quinn klaar en ze willen graag iets leuks organiseren. Bovendien is een groot feest voor oma de beste manier om papa en mama weer eens bij elkaar te krijgen, want dat is na die bewuste dag op de bank niet meer gebeurd.

Aaron zucht. Hij wil gewoon dat alles weer is zoals het was. Dat ze net als vorig jaar oma's feestje vieren, met z'n allen, zonder ruzie en

iedereen samen en **gelukkig**.

‘Denkt u dat papa en mama ooit nog bij elkaar zullen komen?’ vraagt hij zacht.

Oma is heel even stil. ‘Lieverd, je kunt niet voor andere mensen beslissen, maar je kunt wel kiezen wat jij belangrijk vindt en daarvoor **vechten**.’

Aaron slikt. Hij weet niet precies wat oma bedoelt, maar toch voelt hij zich iets beter. ‘Oké,’ zegt hij maar. ‘Dag oma, tot snel!’

Aaron kijkt naar het zwarte scherm van zijn telefoon. Oma zei dat er iets niet klopte aan hun laatste video. Ze klonk echt van slag.

Hij heeft al een paar dagen niet meer op hun account gekeken. Nu Quinn en hij niet meer **samenwonen**, is het niet zo makkelijk om nieuwe video’s te maken. En nieuwe ideeën bedenken zonder Quinn is ook niet leuk. Er is sinds de scheiding geen enkel goed idee meer in hem opgekomen.

Er zijn vast volgers die zich afvragen wanneer er weer een **nieuwe video** komt. Aaron wil eigenlijk helemaal niet weten wat er mis is met hun video’s. Er is al genoeg mis. Zijn vinger blijft boven het scherm hangen.

Oma heeft het vast verkeerd gezien. Dat moet wel. Een video verandert niet opeens! Maar om de twijfel uit zijn

hoofd te krijgen, zoekt hij toch hun **account** op.

In hun laatste video wordt Max achtervolgd door de politie. Max had een **neppolitiepak** gebruikt om bij ouderen aan te bellen en juwelen te inspecteren, zogenaamd om te checken of ze wel goed beveiligd waren. Hij wisselde ze stiekem om voor snoepringen en -kettingen.

